

Cílem této práce je srovnat pojetí existenciálů rozvrhu a vrženosti u Martina Heideggera s dichotomií volního a ne-volního Paula Ricoeura jakožto dvou pokusů o vyjádření situace lidské svobody. V centru zájmu tohoto srovnání stojí pojetí svobody, jíž lidská bytost podle obou autorů sice disponuje, avšak nikoli neomezeně, nýbrž vždy limitovaně, přičemž vrženost a ne-volní jsou právě oněmi limitami, kterými je naše svoboda ohraničena. Kromě toho, že oba autoři pojmají téma svobody do jisté míry analogicky, je jejich srovnání legitimizováno skutečností, že Ricoeur na Heideggera navazoval a v některých ohledech se jím inspiroval. Vedle zkoumání analogií a styčných bodů obou koncepcí budou tematizovány též jejich rozdíly a změny, jež pojetí lidské svobody mezi Heideggerem a Ricoeurem doznalo. Toto zkoumání by mělo napomoci k osvětlení povahy lidské svobody, díky níž je nám otevřeno pole možností, ze kterých si můžeme volit, avšak které je vždy omezováno ne-volními prvky ležícími za hranicí toho, co je v naší moci jakkoli ovlivnit. Východiskem tohoto srovnání bude Heideggerovo pojetí svobody rozvinuté v díle *Bytí a čas* a Ricoeurova koncepce svobodné vůle obsažená v jeho *Filosofii vůle I*.